

DIRECTOR
Dr. ALEXANDRU RUSU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BLAJ — JUD. TARNAVA MICĂ

INSERATE:
Un șir garmond: 6 Lei. La
publicări repetate după
:: : învoială :: :

Unitatea

REDACTOR RĂSPUNZĂTOR:
Dr. AUGUSTIN POPA

ABONAMENTUL
Pe un an . . . 200 Lei
Pe 6 luni . . . 100 Lei
Pentru străinătate 400 Lei
Numărul 4 Lei

Foaie bisericească-politică — Apare în fiecare Sâmbătă

Otpustul

După serviciul „arderii de tot“ a bisericii noastre, la care s'a angajat cu atâta patimă ortodoxia habotnică dela Cluj și Sibiu, care a știut să-i dea în acest an o inaugurare atât de solemnă, cum a fost cea dela Hamba, în chiar Vinerea patimilor, era oarecum indicat, ca opera de distrugere a oricărei posibilități de apropiere și împreună-lucrare a celor două biserici românești din Ardeal, să-și aibă și otpustul său sărbătoresc.

În scopul acesta s'a ales chiar ziua Nașterii Domnului, și focul s'a pus deodată în două locuri: la Hamba, aceeași din Vinerea patimilor, și la Gâmbaș, un sat din apropierea Aiudului. Cel dintâiu cade în raza de „activitate“ a marelui Neodihnit al Sibiului, iar Gâmbașul a fost ales dintre comunele cari au ajuns în raionul Preasfințitului Nicolae al Clujului.

La Hamba credincioșii noștri au trebuit să-și păzească sfântul locaș toată noaptea de Crăciun, fiindcă au aflat, că emisarii Sibiului ar avea de gând să se înstăpânească pe biserica lor, cu ajutorul organelor administrative, chiar în sărbătoarea aceasta. Aici au rămas anume o seamă de nemulțumiți, cari amăgiți de promisiunile Scorobeșilor sibiieni continuă a mai sta despărțiți de frații cu cari au trăit atâta timp împreună. Văzând însă, că promisiunile nu se realizează și că biserica a rămas tot pe mâna celor ce au stăpânit-o înainte, au început să amenințe, că dacă până în Crăciun nu li-se va da biserica promisă, se vor întoarce cu toții de unde au plecat. Iar pentru ca această reînfrățire să nu poată avea loc, Sibiul se pregătise să ia cu asalt biserica credincioșilor. Săcurile și topoarele din mâinile celor ce erau hotărâți s'o apere până la cele din urmă, au împiedecat însă această nelegiuire.

În schimb, la Gâmbaș, oamenii Preasfințitului dela Cluj au „operat“ cu mai multă izbândă. Aici s'a făcut o nouă biserică și socoșile acestei edificări s'au încheiat cu un minus de vre-o 300 mii Lei, pe cari oamenii nu mai aveau puteri să-i plătească. Li-s'a pus atunci în vedere, că dacă trec la ortodoxie, deficitul va fi acoperit din partea statului (!) și că biserica tot are să le rămână. O bună jumătate a sărăciei credincioșilor noștri și-a anunțat atunci trecerea și pentruca „isprava“ să nu rămână baltă, și pentru ca trimisul mitropolitului nostru să nu-i mai poată readuce la pace, protopopul ortodox din Aiud a ocupat la Crăciun, des de dimineața, biserica, îndemnând pe oamenii săi să scoată pe reprezentantul Blajului cu puterea dintr'ansa. —

Așa a înțeles ortodoxia ardeleană să respecte imnul de slavă al Ingerilor, cari vestiau: „pe pământ pace și între oameni bună învoire“!

— u mine
u). Cuvlat

Mai mult suflet

Câteva considerații asupra activității pastorale din zilele noastre
de Preotul EMIL TATAR

Se cuvine ca și cei mari să se facă uneori mici — pentru Dumnezeu. E de lipsă ca și vestitorilor legii, să li-se vestească aceeași lege eternă; este de lipsă, ca și aceia cari au „să mustre, să certe, cu vreme și fără vreme“, poporul pentru rătăcirile lui, să fie făcuți atenți la datorințele sfinte ale oficiului lor; e de lipsă, ca și acelor, cari au să observe și să îndrepte greșelile credincioșilor, să li-se atragă cu iubire luarea aminte asupra propriilor greșeli. Cu alte cuvinte, este necesar să aprofundăm datorințele chemării preoțești, ca delăturând scăderile să ne înălțăm spre culmile perfecțiunii, lucru, ce, recunoaștem, este dintre cele mai grele, dar foarte de dorit în zilele de azi.

Aceste idei le-am avut în vedere, când m'am hotărât să stăruiesc asupra câtorva puncte din complexul activității preoțești și când o fac aceasta, nu am pretenția de a spune lucruri nouă, ci o fac fiindcă chestiunile asupra cărora vreau să atrag luarea aminte, le aflu foarte importante pentru pastorația modernă.

*

Știm, că preoția singură, dintre toate oficiile și demnitățile din lume, e de instituție nemijlocit divină. Toate celelalte oficii își au originea în și dela oameni, preoția însă e dela însuși Dumnezeu; fapt ce-i arată însemnătatea deosebită. Deci oficiul sacru al preotului nu e numai o necesitate socială pentru înfrânarea mulțimii — cum o socot unii guvernanți —, ci este o necesitate de ordin supranatural pentru conducerea la mântuire a sufletelor încredințate păstoririi noastre.

Cari sunt regulile ce trebuie să călăuzească activitatea preotului, ni-le arată teologia pastorală și eu din parte-mi nu pot decât să recomand cu căldură reîmprospetarea cunoștințelor din acest ram important al teologiei, ca pe unele cari ne asigură o pastorație bună și fericită.

Azi ne plângem, noi preoții, că pastorație a devenit o misiune de tot grea pentru puterile noastre. Oamenii în urma războiului au trecut prin crize morale. Credința le-a slăbit, sunt indiferenți, dacă nu chiar dușmani declarați ai celor sfinte. Blasfemii, beții, concubinate, divorțuri, erezii și alte crime necunoscute până acum poporului, i-au devenit obișnuite. În fața acestei situații preotul nu este iertat să rămână indiferent. Trebuie să înceapă lupta împotriva întunecului, împotriva răutății, împotriva iadului însuși! Trebuie să mântuiască poporul!

Cum? Pare-că aud întrebarea!

Prin executarea, sau mai bine zis prin urmarea strictă a principiilor stabilite de oameni geniali și sfinți ai bisericii, din practica de veacuri. Din cununa strălucită eu voi stăruii acum asupra numai a câtorva din ele, cari mi-se par mai de lipsă pentru timpul de față și cărora nu li-se dă, pare-că, importanța ce o merită!

I.

O însușire ce trebuie să împodobească pe un preot e *pietatea*. Preotul să vorbească din convingere cu acea forță care i-o împrumută credința. Nimic mai păgubitor pentru credincioși și pastorație, decât preotul mercenar, care servește, predică din gură pentru ochii lumii, pentru sămbrie, iar sufletul lui e strein de lucrurile sacre. Ori, în cercul prietenilor, între pahare, ridiculizează tainele înfricoșate săvârșite credincioșilor. Văzând poporul această purtare se desgustă. Purtarea preotului cade sub satira arzătoare a poporului.

Pentru îndreptarea credincioșilor săi, preotul — pe lângă altele — să folosească arma puternică a rugăciunii. Voiești să începi stărpirea unui abuz din parohie? Mai întâiu pleacă-ți genunchii la picioarele altarului și cere lumină și ajutor de sus! Dorești să zidești ceva pentru mărirea lui Dumnezeu, pentru binele parohiei? Zadarnice vor fi sforțările tale, dacă nu vei cere mai întâiu ajutorul lui Dumnezeu. Turma cuvântătoare e primejduită de lupi răpitori? Înălță cu credință rugăciuni fierbinți către tronul milostivirii și nu te vei rușina! Vifore de necazuri, ignoranță supărătoare îți lovesc sentimentele cele mai gingașe ale sufletului? Nu despera, ai un balsam întăritor: e rugăciunea! Dorești, ca cuvintele tale să nu fie glasul din pustie, cere mai întâiu lumina Spiritului sfânt și binecuvântarea Tatălui.

Deci prima condiție, orice voim să facem în parohie, în toate acțiunile pastorale să începem cu rugăciunea și să perseverăm în ea.

II.

Mai marii noștri bisericești prin ordine înțelepte și rigoroase, impun tot mai stăruitor *catehizarea temeinică* a elevilor de școală și a adulților. Viitorul bisericii atârână în mare măsură dela împlinirea acestei datorințe.

Pentruce atâta indiferentism religios, pentruce își schimbă poporul cu atâta ușurință religiunea din motive de nimic, din ură față de preot, pentru un favor material? Cred, că în aceste cazuri se răsbună lipsa instrucției religioase, atât în școală, cât și în biserică.

Să ne facem acum chestie de conștiință și să ne întrebăm: ne împlinim datorința aceasta mare cu zelul care-l comportă? Sădit-am în inimile gingașe ale copiilor credința tare, care să fie în stare a înfrunta viforele de maitârziu? Arătăm noi solitudinea, care o merită chestia aceasta? Metodica este mai mult decât o știință, e adevărată artă. Ne nizuim să câștigăm această artă minunată? Facem noi, o pregătire cât de cât pentru predarea studiului greu al religiunii?

Iată o chestiune, asupra căreia trebuie să ne oprim, căci e vorba de credința credincioșilor de mâine.

III.

Vestirea cuvântului divin e o datorie impusă de Mântuitorul. Ne împlinim această datorință cu toată gravitatea și pregătirea ce se cere pentru întărirea împărăției lui Hristos pe pământ? Este cuvântul divin „lapte pentru tineri și vin pentru cei bătrâni”? Se simte sabia ascuțită a cuvântului în sbiciuirea fără-delegilor, ori suntem complicii acestora prin tăcerea păcătoasă?! Vestim regulat cuvântul și pe căldură și pe frig și când sunt mulți și când sunt puțini credincioși? Ne dăm seama de importanța faptului ce îndeplinim prin predică? Noi atunci suntem mandatarii apostolilor, ba mai mult, ținem locul însuși a lui Isus Hristos! „Când stăm în acest loc — zice sf. Augustin — Hristos vă învață, nu noi!” Simțim noi ochii nevăzuți ai arhierului, cari ne scrutează cum ne împlinim oficiul? Ne cugetăm, că îngerii și sfinții din cer se bucură când văd zelul și tăria noastră în vestirea evangheliei?!

Și acum, să ne căutăm în suflet și să răspundem: ne pregătim cum se cuvine pentru împlinirea unui asemenea act? Studiem barem puținele isvoare, ce ne stau la dispoziție, ori, de multeori, urcăm amvonul fără nici o reculegere și fără nici un folos spiritual pentru credincioși?!

Iată altă chestiune, care merită tot interesul nostru.

IV.

În sfârșit încă un lucru pe care-l o reclamă imperios pastorația de azi: *presa bună*.

Aici trebuie să recunoaștem că avem un ogor de tot înțelenit. Suntem departe de a putea zice, că am dezvoltat o activitate mai de seamă în direcția aceasta. Ce e de făcut? O chestiune, ce nu se mai poate amâna: fiecare preot să stăruiască fără încetare și în mod sistematic pentru lățirea între credincioșii săi a gazetelor creștine, a celor dela Blaj și Iași. În forma aceasta ne câștigăm amici de principii și se cristalizează pe încetul o conștiință religioasă în popor. Fiecare preot să provadă pe credincioși cu calendare bune la sărbătoarea Crăciunului. Să comandăm broșuri morale pentru cei dornici de carte. Să nu bagatelizăm această chestiune, a cărei consecințe sunt foarte importante!

Să punem în mâna copiilor cărți de rugăciuni și să-i învățăm să le folosească. Lucrând așa, am pus temelie viitorului credinței sfintei noastre biserici!

*

Să nu uităm, că isbânda unui lucru — pe lângă darul lui Dumnezeu — atâră și dela zelul, perseveranța și prudența aceluia, cărora li-s'a încredințat.

Să nu uităm, că noi preoții de aici suntem santinelele bisericii catolice, pentru aceasta ne-a trimis arhierul. Ochii mai marilor ne scrutează cum ne împlinim oficiul, Dumnezeu cum îi susținem cauza. Vom avea să ne dăm seama de purtarea noastră.

Să dea Dumnezeu, ca la judecata cea mare să putem sta cu sufletul liniștit!

Un concurs de colinde. La Cernăuți există o „Academie populară”, care se preocupă, între altele, și de reînvierea și păstrarea datinelor românești în cercurile orașelor înstrăinate.

În scopul acesta a aranjat de curând un interesant concurs de colinde, la care au participat elevi și eleve dela școlile primare și secundare din Cernăuți, grupați în mai multe echipe. Acestea iarăși au privit diverse forme ale colindelor: Irozi, cântăreți, urători. La concursul de „Irozi” s'au prezentat 2 grupuri și un grup „malancă” (numai cu cântare); la acela de cântări a concurat un grup de cor, 6 gru-

puri de colindători fără stea și 7 grupuri de colindători cu stea; în sfârșit, la concursul de urători s'au trudit să ia premiul 3 grupuri cu buhaiul și 4 grupuri fără buhaiu. Premiile s'au dat în cărți și bani, într'o sumă de peste 4000 Lei, făcând multă bucurie micilor concurenți.

Cântările au fost notate de 6 elevi dela conservatorul local, puși la dispoziție de directorul conservatorului, d. Zirra. Aceste cântări vor fi armonizate și aranjate de către d-sa pentru cor de 4 voci, pentru a putea fi publicate într'o fascicolă deosebită.

Salutăm cu deosebită satisfacție acest concurs, felicitând în același timp Academia populară, care n'a cruțat nici timp, nici bani, spre a îndeplini o frumoasă operă culturală.

Cine a primit până acum premiul Nobel.

În legătură cu decernarea recentă a premiului Nobel scriitoarei italiene Grazzia Deledda, nu poate fi lipsit de interes a se ști cari sunt scriitorii ce s'au învrednicit de această mare cinste. Îi vom da deci, grupându-i după limba în care și-au scris opera.

Sunt următorii:

Cinci scriitori de limba franceză: *Sully Prudhomme* în 1901, *Mistral* în 1904, *Maurice Maeterlinck* în 1911, *Romain Rolland* în 1915 și *Anatole France* în 1921.

Cinci scriitori în limba germană: *Mommsen* în 1902, *R. Eucken* în 1908, *Paul Heyse* în 1910, *Gerhardt Hauptmann* în 1912 și *Carol Spitteler* în 1914.

Cinci scriitori scandinavi: *Bjoenstjerne Bjornson* în 1903, *Selma Lagerlöf* în 1909, *Verner Heidenstamm* în 1916, *Carol Gellerup* în 1917 și *Kunt Hamsum* în 1920.

Patru scriitori în limba engleză, între cari și un indian și un irlandez: *Rudyard Kipling* în 1907, *Rabindranath Tagore* în 1913, *W. B. Yeats* în 1923 și *Bernard Shaw* în 1926.

Doi spanioli: *José Echegaray* în 1904 și *J. Benaventi* în 1922.

În sfârșit doi scriitori italieni: *Carducci* în 1905, *Grazzia Deledda* în 1927 și un scriitor polonez: *Ladislas Reymont* în 1925.

Dupăcum se vede, marele scriitor rus Tolstoi nu figurează între premiați, dar numai

☐ ☐ Foia „Unirii” ☐ ☐

Fermentul sufletelor

Indemnuri pentru împărtășirea deasă și zilnică*)

A apărut în 20 Decembrie 1905 decretul sacrei congregațiuni a conciliului „*Sacra Tridentina Synodus*” — fiind papă fericitul Pontifice Piu al X-lea — relativ la sf. împărtășanie. Acest decret este poate cel mai important dintre toate decretule aduse de înalta autoritate bisericească pentru reînvierea vieții sufletești a credincioșilor noștri. El eprinde în esență următoarele:

1. Împărtășania deasă și zilnică foarte dorită din partea Domnului Hristos și a bisericii catolice, să fie accesibilă pentru toți credincioșii de orice rang și condițiune; așa că nimenea, care se află în statul grației și s'apropie de sf. masă cu gând drept și pios să nu poată fi oprit dela ea.

2. Gândul drept se vădește în faptul, că cel ce s'apropie de sf. masă, nu vrea să îplinească numai un obicei, sau să aibă înaintea

ochilor o vanitate sau motive omenești, ci să îplinească voia lui Dumnezeu, să i-se unească mai strâns prin dragoste, și prin această medicină dumnezească să preîntâmpine slăbiciunile și defectele sale.

3. Deși este foarte util, ca cei ce se folosesc de împărtășania deasă și zilnică să fie scutiți de păcatele ușoare, cel puțin de cele deplin deliberate și de efectul lor, e destul totuși să fie liberi de păcate mortale, cu propusul de a nu mai păcătui nicidecum în viitor: prin care propus sincer al sufletului nu se poate ca cei ce se împărtășesc zilnic, să nu se scape încetul cu încetul și de păcatele veniale și de efectul lor.

4. Fiindcă însă tainele legii noi, deși își au rodul ex opere operato (din însași firea lor), totuși produc efect mai mare, dacă la primirea lor se folosește pregătire mai mare. Trebuie să ne îngrijim așadar, să premeargă sfintei împărtășanii o pregătire diligentă și să-i urmeze o mulțumită potrivită după puterile, condiția și slujba fiecăruia.

5. Pentruca împărtășirea deasă și zilnică să se întâmple cu prudență mai mare și să fie sporită prin merit mai îmbelșugat, e nevoie să intervie statul confesarului. Să se ferească totuși duhovnicii de-a abate pe cineva dela împărtășania deasă sau zilnică, dacă el se găsește în statul harului sfințitor și se apropie cu gând drept.

6. Fiind evident, că din primirea deasă

sau zilnică a sf. euharistii sporește unirea cu Hristos, se hrănește mai bogat viața sufletească, se înzestrează sufletul cu virtuți în chip mai abondent și chează fericirii veșnice se dăruiește mai puternic celui ce se împărtășește astfel, parohii, confesarii și predicatorii, conform doctrinei probate a catehismului roman (partea II, c. 4, n. 60), să indemne poporul creștin la acest obicei atât de pios și salutar prin sfaturi dese și insistință multă.

Omițând p. 7 și 8, cari se referă la institutele religioase, găsim în p. 9 o admoniție dată scriitorilor bisericești, să se abțină dela orice dispută încăpățanată și litigioasă relativ la dispozițiile necesare pentru cuminecarea deasă și zilnică.

*

Decretul acesta, iubiți Frați, este, cum vedeți, de o covârșitoare importanță și nu se poate să nu impresioneze orice suflet simțitor. El reînvieste practica veche creștină de a se cumineca chiar zilnic. Un decret de al papii sf. Anaclet spunea doară astfel: „După săvârșirea consacrării să se cuminece cu toții, astfel au stabilit și apostolii și ține și sf. biserică romană”. Sf. Ieronim ne atestă și dânsul, că pe vremea sa creștinii, chiar și cei însurați, se cuminecau zilnic. Sf. Ambroziu adaugă: „Primește zilnic ceea ce zilnic îți aduce profit”. De sigur de aceea spune și *Catehismul roman*: „Precum trupului zilnic i-se administrează hrană, tot astfel să nu întrelase nici o zi grija de a

*) La 2 Decembrie c. Preasfințitul Alexandru al Lugojului a trimis clerului său un ordin circular referitor la sf. taină a împărtășaniei. Importanța lui nu poate scăpa nimănui și de aceea credem a face deosebită bucurie cititorilor noștri, reproducând aici îndemnurile pornite din suflet de adevărat apostol al Preasfinției Sale. N. R.

pentru motivul, că deși a fost primul cărui i-s'a dat premiul în 1901, a refuzat să-l primească. Și nu-i eschis, că acesta a fost motivul pentru care comisiunea n'a mai acordat premiul Nobel nici unui alt scriitor de limba rusească.

Nouii cardinali

Afară de p. benedictin *Iustinian Serédi*, ridicat în scaunul de mitropolit-primat al Strigonului — de care ne-am ocupat în numărul ultim —, sf. Părinte al Romei a creat în Consistorul secret dela 19 Decembrie și alți patru cardinali, cari sunt următorii:

1. **Cardinalul Alexiu E. Lepicier**, de origine francez, născut la 28 Februarie 1863 în Vaucouleurs (eparhia Verdun).

Intrat de tânăr în ordinul Servitorilor, unde a fost preoțit la 1885, fu trimis pentru completarea studiilor sale la Roma, intrând în Colegiul Propagandei. Întâiu elev, mai apoi suplinitor și în urmă succesor la catedra de dogmatică alui Satolli, noul cardinal a deținut această catedră peste 25 ani, fiind în tot timpul o adevărată autoritate în materia filosofiei creștine și a dogmelor. Dintre numeroasele sale lucrări de specialitate s'a impus cu deosebire tratatul despre indulgențe. Cu timpul ajunge consultor la o întregă serie de congregații, având o parte însemnată și la redactarea catehismului pentru biserica universală.

La 1924 a fost numit arhiepiscop titular de Tarsus și vizitator apostolic al Indiei orientale, de unde s'a întors pentru a fi ridicat acum la rangul de principe al bisericii.

2. **Cardinalul Raymond M. Rouleau**, tot un francez după sânge, s'a născut la 6 Aprilie 1866 în Insula verde.

La vârstă de 20 ani a intrat în ordinul dominican la Sf. Hyacinth (Canada). Studiile școlare le-a completat la vestita școală teologică dominicană din Corsica, de unde s'a întors în Canada ca profesor și magistrul de noviciat. Cu timpul ajunge superior al casei din Ottawa, iar la 1919 fu ales superior provincial.

În 1923 e numit episcop de Valle Field,

pentruca după moartea Cardinalului Bégin să treacă în scaunul mitropolitan de Quebec, unde s'a introdus în 12 Octombrie 1926.

3. **Cardinalul Segura y Saenz**, de origine spaniol, tânărul cardinal, născut abia la 1880, a făcut o carieră din cele mai uimitoare.

După studii splendide în filosofie, teologie și dreptul canonic, ajunge întâiu profesor la Seminarul arhiepiscopesc din Burgos, unde și-a început și studiile. De aici trece apoi foarte curând la catedra de dreptul canonic a universității pontificii din Valladolid, pentruca la 1916, în vrâsta de abia 36 ani, să fie consacrat episcop titular de Apollonia și chemat ca coadiutor al mitropolitului de acolo. Peste 4 ani trece ca episcop diecezan la Coria, unde a știut să desvolte o activitate atât de impunătoare, încât după moartea mitropolitului din Burgos a fost găsit ca cel mai indicat să treacă în 1926 la acest scaun.

Ridicat acum la înalta demnitate de cardinal i-s'a dat și rangul de mitropolit-primat al Spaniei, fiind trecut în scaunul dela Toledo.

4. **Cardinalul Iosif Binet**. Este al treilea francez, ridicat acum la purpura sacră.

Născut la 8 Aprilie 1869 în Juvigny (eparhia Soisson), ajunge, curând după hirotonire, profesor la Seminarul teologic al eparhiei sale, în care calitate desvolte o activitate din cele mai frumoase, lucrând cu predilecție pe terenul publicisticii. Trecând prin treapta de canonic onorar, la 1920 fu numit episcop de Soisson, pentruca anul trecut să fie ridicat în scaunul mitropolitan din Besançon, unde-l ajunge acum demnitatea de cardinal.

În cursul războiului a desvolat o activitate atât de frumoasă, încât guvernul francez s'a simțit îndemnat să-i ofere „Legiunea de onoare”.

Legea bugetară. Bugetul a fost votat de Camera. Denumirea lui e „*Lege pentru evaluarea și perceperea veniturilor și fixarea cheltuielilor statului pe exercițiul 1928*”. A apărut în „Monitorul Oficial” din 22 Decembrie c.

Veniturile și cheltuielile se cifrează la

suma considerabilă 38 miliarde 350 milioane Lei. Creditele suplimentare și extraordinare la dispoziția guvernului sunt limitate la suma de 1 miliard lei. În articolul final se reproduce dispoziția îndatinată: „E cu desăvârșire oprită impunerea oricăror contribuțiuni directe, oricăror taxe și venituri, altele decât cele trecute în buget, sub orice denumire ar fi — afară de impozitele ce s'ar crea prin legi speciale”.

Repartiția cheltuielilor pe ministere este aceasta:

război	Lei 7 830.500.000
finanțe	„ 14 736 176.000
instrucție	„ 4 732 289.000
culte și arte	„ 1 295.976 000
interne	„ 2 081 300.000
lucrări publice	„ 354 869 000
justiție	„ 1 077 440 000
agricultură-domenii	„ 1 386 600.000
industrie-comerț	„ 510.073 000
externe	„ 98.165.000
sănătate publică	„ 1.181.344.000
muncă și cooperatie	„ 240.100.000
comunicații	„ 712.040.000
prezidenția consiliului	„ 13.128.000

La acestea se mai adaugă fondurile necesare pentru sporul funcționarilor și pensionarilor, despăgubiri de război (100 milioane), lucrări extraordinare, plata creanțelor în întârziere ș. a.

Știri mărunte

Avis în chestia sporurilor. Administrația financiară din DSMărtin n'a putut plăti, din lipsă de număr, odată cu întregirea congruală și ordinele de plată referitoare la sporurile preoțimii arhidiecezane pe Octombrie—Decembrie c. De aceea, contrar anunțării făcute prin circularul Nr. XXI — 1927, aceste sporuri se vor putea plăti numai după ce Adm. financiară numită va dispune de numerarul necesar. Îndată ce sporul va fi ajuns la Blaj, se vor trimite Oficiilor protopopești instrucțiile referitoare, reținute până acum, singur din cauza lipsei de numerar. — *Contabilitatea arhidiecezanală.*

Noul secretar literar al Asteii. Comitetul central al „Asteii” noastre culturale, întrunit Joia trecută, la 29 Decembrie c. în ședință plenară, a ales în postul de secretar li-

intări și nutri sufletul cu această taină”. Admirabil se exprimă sf. *Francisc de Sales*: „Dacă vă vor întreba oamenii de lume de ce vă apropiați des de sf. împărășanie, răspundeți: Spre a mă curăți de păcatele mele, a mă libera de neajunsurile mele, a mă consola în restriștele mele. Trebuie să o facă cei desăvârșiți, pentrucă, bine dispuși fiind, vor trage profit neprețuit; cei nedesăvârșiți spre a câștiga desăvârșirea; cei tari spre a nu deveni slabi; cei slabi spre a deveni tari; cei bolnavi spre a se însănătoși; cei sănătoși spre a nu se îmbolnăvi. De aceea voi ca nedesăvârșiți, slabi, bolnavi, aveți nevoie a vă împărăși des. Ceice au afaceri puține, pentrucă au răgaz mai mult; cei ce au afaceri multe, pentrucă au nevoie mai mare. Împărășiți-vă cât mai des puteți, cu învoirea duhovnicului vostru”.

Ce frumoase cuvinte, iubiți frați! Iată cu nimic mai presus de *cuvintele dulcelui Mântuitor*, care ne spune în Evanghelia sa, că el este pâinea care s'a scorbit din ceriu, și că dacă nu vom mânca această pâine, care este trupul său, ce se dă pentru viața lumii, nu vom avea viață întru noi: „Eu sunt pâinea cea vie, care s'a pogorit din ceriu, de va mânca cineva din pâinea aceasta va trăi în veci... Amin, amin, vă zic vouă, de nu veți mânca trupul Fiului omenesc și nu veți bea sângele lui, nu veți avea viață întru voi... Cel ce mănâncă trupul meu și bea sângele meu întru mine rămâne și eu întru el” (Io. 6, 51 urm). Cuvintele sf. *Francisc*

de Sales de abia sunt un reflex palid al cuvintelor înțelepciunii veșnice, Isus Hristos.

Datorință sfântă aveți, iubiți frați, sub urmările pedepsei veșnice, ce vă așteaptă din partea lui Dumnezeu, să îndemnați în sfârșit și voi poporul nostru dreptcredincios, cu vreme și fără vreme, să se împărășească cât mai des cu trupul și sângele Domnului, apropiindu-se de izvorul vieții, pentruca viață să aibă și mai multă să aibă. Cum vreți să schimbați în bine situația sufletească a parohiilor voastre, dacă nu pregătiți cât mai des cale triumfală lui Hristos, împăratul nemuritor al veacurilor, medicul sufletelor și al trupurilor în Ierusalimul spiritual al sufletelor, ca să se poată sălășlui în templul său viu, care este fiecare suflet? Credeți voi că înțelepciunea voastră omenească, sforțările voastre asidue naturale vor duce la rezultat fără prețioasă și neîncunjurată împreună-lucrare a acestui Cuvânt a lui Dumnezeu, prin carele toate s'au făcut, și fără de care nimic nu s'a făcut din cele ce s'au făcut? „De n'ar zidi Domnul casa, în deșert s'ar osteni cei ce zidesc. De n'ar păzi Domnul cetatea, în deșert ar priveghia cel ce o păzește” (Ps. 126, 1). Stăruți deci cu tot sufletul să introduceți cuminecarea deasă în parohii și Domnul vă va răsplăti cu mângăiere multă și rod foarte mare. Altfel zadarnice vor fi toate sforțările voastre. Toată noaptea vă veți trudi și nimica nu veți prinde.

Pentru orientarea voastră practică, adaug din *Noldin* următorul pasaj: „Nu este a se de-

nega împărășania deasă acelor, cari câte odată cad în păcat greu, numai să-l deteste și să-și propună serios să se îndrepte; nici acelor ce nutresc afect față de păcate veniale deliberate. Este a se refuza acelor, cari au afect (afecțiune) față de păcate grele, și astfel cad adeseori în păcate grele; totuși sunt a se excepta cei ce cad din fragilitate internă sau din ispită puternică și extraordinară și vădesc voința serioasă a se lupta împotriva păcatului: fiindcă aceștia primesc din împărășania deasă putere mai mare spre a rezista ispitelor. Tot astfel este a se denega acelor, cari nu bagă în seamă păcatele ușoare și nu folosesc nici o sforțare, să îndrepte păcatele ușoare, cari deci au căzut într'o stare de moleșală și nu folosesc nici un mijloc să se smulgă din această stare.”

Acest pasaj cred, că vă va fi un prețios îndrumător în viața pastorală.

Nădăjduesc, că glasul meu nu va fi glasul celui ce sună în pustie, ci fmi veți da cu toții ascultare pentru binele vostru sufletesc și al enoriașilor încredințați grijei voastre, și pentru ușurarea sarcinei pastorale, ce cu greutate de Alpi apasă umerii mei slabi.

Darul Domnului cu voi cu toții!

O mulțumită. Ni-se cere publicarea următoarelor știri: „Preoții cu cvalificație inferioară din dieceza Lugojului aduc, și pe această cale, cele mai fierbinți mulțumite Preasfinției Sale p. episcop Dr. Alexandru Niculescu pentru promovarea colegului lor p. *Isidor Saturn* din Merisor la rangul de protopop și asesor consistorial. Dela înființarea diecezei Lugojului acesta este abia al doilea caz. — Un preot moralist”.

terar, ocupat provizor de d. Horia P. Petrescu, pe pâr. *Ion Agârbiceanu*, cunoscutul scriitor al Ardealului. În legătură cu această alegere se va realiza și ideea mutării la Cluj a revistei »Transilvania«, care, având acolo la îndemână majoritatea membrilor secțiilor literare-științifice, sperăm că va putea răspunde în sfârșit mai bine decât până acum așteptărilor celor ce se interesează de dânsa. — În aceeași ședință s'a ales și un bibliotecar al »Asociației« în persoana dlui profesor Victor Lazar.

Concurs. P. Ven. Ordinariat arhidiecezan publică, cu termenul de 20 Ianuarie 1928, concurs la parohiile *Bazna* (prot. Medias), *Găbud* (prot. M.-Uioara), *Cucerdea* (prot. Iernut), *Ciuguzel* (prot. Aiud), *Crăiești* (prot. Dicosânmartin) și *Mesteacăn* (prot. Almaș).

— Același publică, cu termenul de 31 Ianuarie 1928, concurs la parohia din *Boian* (în Bucovina).

Locale. Duminică viitoare, cea după Botezul Domnului, va predica în catedrală pâr. *Dr. Alexandru Rusu*, canonic mitropolitan,

— Azi, în ajunul noului an, se aranjează din partea »Casinei române« în sala de gimnastică a liceului de băieți obișnuitul *revelion de anul nou*, care promite a fi unul din cele mai reușite revelioane ale Blajului. Inceputul se va face precis la orele 21, după masă.

— Luni trecută, a doua zi de Crăciun, s'a aranjat din partea tinerilor meseriași o *petrecere dansantă împreună cu tombola*, la care a participat multă lume bună și aleasă. — Venitul e destinat orfanilor de meseriași.

Alegerea dela Bălți. În 15 Decembrie c. s'a ținut la Bălți (în Basarabia) o nouă alegere pentru Cameră, după ce — pe urma omorului dela Ciolacul vechiu — alegerea trecută se nimicise. La această alegere, din 24,227 voturicăte s'au dat, *d. E. Mirto*, candidatul partidului național-țărănesc, a intrunit 20,671 de voturi, iar candidatul averescan *Sergiu Niță*, proclamat ales în rândul trecut, a obținut abia 1227 voturi. Liberalii s'au abținut. — De astădată alegerile au fost, se vede, cevași mai »libere«.

Verdictul tulburărilor dela Oradea. Puși în fața tribunalului militar din București, studenții, cari s'au găsit vinovați de fapte punibile în legătură cu congresul dela Oradea, au fost condamnați, în baza articolelor 213 și 252 din codul penal, combinate cu art. 258 din codul justiției militare și cu art. 3 din legea stării de asediu, la următoarele: studenții *Lăzărescu, I. Dumitrescu, Marinescu* și *Livovschi* la câte 10 zile închisoare; stud. *Stoinescu* la o lună închisoare, iar studenții *Fundescu* și *Arsenescu* la câte 5 luni închisoare. — Aceste pedepse ale instanțelor judecătorești au fost dublate apoi și de alte pedepse ale autorităților universitare.

† **Dr. Ioan Roman**, magistrat la tribunalul Târnava-Mică din Dumbrăveni, s'a stins la 22 Decembrie c. în anul 43 al vieții sale cinstitute și laborioase. Pâr. protopop *Elie Câmpianu* din Târgu-Mureș — căruia și pe această cale îi transmitem condoleanțele noastre — deplânge într'insul pe unul din ginerii săi. — Fie-i partea cu dreptii!

† **Dr. Alexandru Moldovan**, subprefectul județului Turda, și un om de bine, care lasă în toate cercurile cele mai simțite regrete, s'a stins la 22 Decembrie c. la vârstă de abia 39 ani. A fost un nepot al pâr. protopop *Nicolae P. Rațiu* din Turda și îi deplânge numeroase rudenii. — Odihnească în pace!

FARMACIA V. BUSOIU doarește tuturor binevoitorilor, prietenilor și Onoratei clientele — An nou fericit!

Telefonul „Unirii“.

Drept cadou de anul nou alăturăm la acest număr un mic calendar, urând tuturor cititorilor cea mai deplină ferioare.

F. Cluj. Schimbarea pe care toată lumea o așteaptă dela noul an în cele politice, va aduce sperăm o ușurare simțită și în materie bisericească, așa că avem bune motive să credem și sub raportul acesta în zile mai bune. Nu ne-a stricat însă nici „frământarea“ din ultimii ani, fiindcă a fost pentru toți o bună școală, în multe direcții.

M. Sibiu. Nu știm ce impresie va face noua ispravă dela Hamba și dela Gâmbaș asupra opiniei publice a țării, știm însă că d. ministru al cănelor chiar de loc nu poate fi încântat de aceste răboiri întempestive, condamnate de toată lumea cu bun simț. Și dacă după cele petrecute în Vinerea patimilor, oamenii aceștia s'au trezit să intre în acțiune iarăși în o zi atât de nepotrivită cum a fost Crăciunul, este — după noi — o dovadă, că Dzeu permite aceste batjocuri anume, spre a compromite total o acțiune pornită cu gând atât de puțin creștinesc împotriva bisericii sale. — De altfel, autoritățile noastre bisericești au intervenit la locurile în drept și ne place să credem că se vor lua toate măsurile, pentruca să se pună odată capăt unor atari acte de barbarie.

C. Aiud. Principiul lui „Vim vi repellere licet“, va fi poate foarte adevărat, dar e bine să se știe, că biserica n'a trecut nicicând peste marginea indicată de așanumitul „moderamen inculpatae tutelae“. Nu credem deci, că e bine să sculăm satele unite din jurul Gâmbașului pentru a scoate cu puterea din casa Domnului pe ceice, cum atât de bine spuneți, au făcut din ea „casă de neguțătorie“. Și aceasta, mai ales, pentrucă nu putem crede, că ceice sunt puși să vegheze peste ordinea publică să nu fie indemnnați a lua măsurile de lipsă pentruca „cucernicul“ protopop al ordoxiei aiudene să fie pus puțin „cu botul pe labe“.

S. Vălișoara. Primit 200 Lei. Numerii ceruți i-am trimis. De aici gazeta se trimite regulat în fiecare Sâmbătă.

Oficiul parohial. Valea Iui Mihai. Chităm primirea sumei de Lei 200.

Oficiul parohial. Supurul de jos. Am primit 200 Lei, abonament pe 1927.

Oficiul parohial. Vetiș. Confirmăm primirea abonamentului pe 1927.

Dr. D. Mociu. Suma trimisă s'a contat în abonamentul anului 1928.

Oficiul parohial. Șienț. Chităm primirea sumei de Lei 200.

Oficiul parohial. Seini. Am primit abonamentul pe 1927.

Oficiul parohial. Spini. Chităm primirea sumei de Lei 400.

Oficiul parohial. Săsari. Am primit suma de Lei 200.

D. Gherța mică. Primit abonamentul pe anul curent.

T. Petreu. Am primit abonamentul pe anul 1927.

C. Coruia. Chităm primirea abonamentului pe 1927.

L. Cernăuți. Primit 200 Lei. Adresa am cores-o.

Oficiul parohial. Valea vinului. Am primit 200 Lei.

I. Agrieș. Chităm primirea sumei de Lei 200.

P. Năsăud. Am primit abonamentul pe 1927.

M. Vale. Am primit 130 Lei, restanța pe 1927.

Oficiul parohial. Beiuș. Am primit 200 Lei.

B. Zagra. Suma de Lei 100 am primit-o.

C. Prodănești. Am primit suma trimisă.

Capitulul mitropolitan gr. catolic Blaj.

No. 150/927.

Concurs.

În Azilul de bătrâni *Nic. Peșelovici* și soția *Ana n. Gyulai* din Blaj, se primesc 2 bătrâni, cari sunt săraci, nu mai pot lucra și n'au din ce trăi.

Cererea de primire să și-o înainteze Capitulul mitropolitan până în 31 Ianuarie 1928. La cererea să alătore: carte de botez și certificat dela preotul locului despre moralitate și situația familiară.

Blaj, din șed. capitulară ținută în 28 Noemvrie 1927.

Iacob Popa
prepozit

(424) 1-2

Vasile Hoza

Magazin de ornate bisericești. Vesminte din cele mai bune ștose.

Prapori de mătăasă din Damasc. Candelabre din bronz aurii de 6 până la 24 lumini. Potire cadelnițe, picside, epitrafire.

Fabrică de elopote

Turnătorie de fontă și metal. La comandă fabrică elopote orice mărime din cel mai bun material cu garanție de 50 ani și se află în depozit dela 10—500 kgr. Prețurile cele mai solide.

Vasile Hoza

Sibiu, Piața Prințul Carol Nr. 6.

(97) 26-7

Turnătorie de elopote și metal.

SCHIEB & KAUNTZ

SIBIU Str. Gării 15.

Livrează elopote de biserică pe garanție de ani îndelungați, turnate din material de prima calitate ca înainte de războiu, efectuate în mod artistic. Experiență îndelungată, de ani de zile, asigură o muncă ireproșabilă și un sunet armonios.

Cereți oferte speciale.

(205) 43-52

RECLAMA

este sufletul comerțului

Mașini de treerat

(257) 6-7

Tractoare

Motoare Diesel

Mașini de moară

Prețuri de fabrică originale — Condițiuni de plată favorabile
Soc. An. Română pentru comerțul de Mașini Agricole.

Telefon: 151. CLUJ, str. Reg. Maria 45. Telegrama: Locomobil.